

www.parohiaserbanvoda.ro

La Mulți Ani, ROMÂNII! La Mulți Ani, ROMÂNIA!

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ, PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

(†) TĂIEREA-ÎMPREJUR CEA
DUPĂ TRUP A DOMNULUI

†) SF. IER. VASILE CEL MARE,
ARHIEPISCOPUL CEZAREEI
CAPADOCIEI, ȘI MAMA SA,
SF. EMILIA
ANUL NOU

Din mila lui Dumnezeu trecem în anul 2016. Gândul meu se îndreaptă în această zi către dumneavoastră, adresându-vă în numele preoților, al Consiliului Parohial, al Comitetului Parohial și al meu personal alese doriri de bine, precum și tradiționalul „La mulți ani!”.

Am încercat în anul care a trecut prin Foia Duminicală să vă ținem la curent cu toată viața bisericii, mai pe scurt cu realizările, dar și cu nerealizările acestui an. Îngăduiți-mi pe scurt să trec în fața dumneavoastră atât realizările, cât și nerealizările.

Din mila lui Dumnezeu și cu ajutorul dumneavoastră am continuat lucrarea la pictura bisericii. Au rămas nepictate două turlle mici și cafasul. Am reușit să cumpărăm candelarele necesare cultului divin, aproape în toată biserica, ar mai trebui una, dar sper să o realizăm în anul următor.

Au sosit la noi moaștele Sfântului Nicolae, ale Sfinților Apostoli Petru și Pavel, iar pentru acest mare dar, cu ajutorul câtorva credincioși, am realizat racla în care le-am depus. N-am realizat aducerea moaștelor Sfântului Apostol Andrei, dar în cel mai scurt timp vom avea și aceste sfinte moaște.

Am achitat vechile datorii de la gard și tipografie.

Ca nerealizări, din pricina situației economice n-am putut continua Așezământul social „Șerban Vodă” din curtea bisericii, dar așa cum spune psalmistul, „nu vom da ochilor somn și genelor dormitare” (Ps. 131, 4) până nu le vom realiza pe toate. Vă reamintesc numai că Atena Valentina Popescu, ctitorul de bază al bisericii, a lăsat prin testament, pe care îl vom publica, să facem în curtea bisericii acest centru social. Nu este ușor, dar cu Dumnezeu,

CUVÂNT LA CUMPĂNA DINTRE ANI

împreună vom duce la îndeplinire această sarcină testamentară lăsată nouă.

N-am reușit încă să obținem pământul de 500 mp din strada Timuș Nicolae, pământ care ni s-a furat și pe care avem sarcina să-l redobândim.

Se cuvine la acest început de an să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ajutorul dat și pentru viitor dorim să ducem la îndeplinire toate sarcinile care ne-au fost încredințate. Anul 2016 este dedicat tineretului. Biserica trebuie să fie mereu tânără, trebuie să ne adresăm în fiecare moment tinerilor, prin școli, licee și facultăți. Sufletul copiilor și al tinerilor este deschis către Dumnezeu. Tineretul trebuie readus în biserică, învățat legea lui Dumnezeu, el trebuie să învețe virtutea, dragostea de Dumnezeu, dragostea de Biserică și dragostea față de patrie și neam. De aceea, anul acesta vom organiza excursii documentare cu tinerii. În aceste excursii vor redescoperi istoria acestui popor, locurile sacre, altarele de jertfă, vor învăța dragostea de pământul acesta binecuvântat, cântecele frumoase și tradițiile de două ori milenare păstrate

cu sfințenie de înaintașii noștri.

Trăim într-o lume în care domină răul și păcatul sub multiple forme. De aceea, ne propunem ca prin lecții de cateheză ținute în biserică de preoți și invitați să cultivăm frumosul sub toate aspectele. Ne stă înaintea o muncă extrem de grea, să lucrăm la sufletul acestui popor, deformat de televiziunile comerciale, slujit de urâtenii de nedescris. Părinții noștri n-au fost așa, ei se fereau de rău, de urât, de sminteală de trădare și furt. De aceea anul acesta va fi un an de muncă, de muncă serioasă de apostolat și misiune creștină. Iar dumneavoastră sunteți chemați să fiți alături de noi în lupta aceasta de promovare a binelui și apărare a sfintei noastre Ortodoxii.

Când vă scriu aceste rânduri, îmi vine în minte drama creștinismului occidental abandonat, ajuns să dețină 37% în procentaj, un creștinism în care credincioșii au abdicat de la morala creștină, au părăsit sfintele lăcașe, cu alte cuvinte au trădat cauza sfântă. Pentru ce? Pentru un trai mai bun? Fără Dumnezeu nu ajungem departe.

Europa „civilizată” nu vrea să mai fie cu Dumnezeu și cercetând Scripturile nu ne așteaptă lucruri bune, căci Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Noi românii ne păstrăm și ne încăpățânăm să rămânem cum am fost, chiar dacă după incidentele de la clubul Colectiv mulți gângavi și năimiți au căutat să batjocorească Biserica.

Iubiților,

Biserica noastră ne-a slujit cu credință și fidelitate, a creat cultură și spitale, opere de artă și școli, și nu și-a trădat credințioșii, nu i-a supus la Inchiziție, nu le-a vândut indulgențe. Ea s-a ocupat

cu sufletele minunate ale acestui popor și ca să dau răspuns tuturor deschis, nu este în lumea aceasta patriah mai vrednic, mai cult, mai patriot și mai sfânt ca al nostru. De aceea, să rămânem în ascultare, căci pe Patriah nu-l alegem noi, pe el l-a chemat Dumnezeu. Duhul Sfânt l-a chemat cu chemare sfântă ca să păstorească Biserica lui Dumnezeu. Nu-l demitem noi, căci nu noi l-am pus, noi îl ascultăm și ducem mai departe idealurile sfintei noastre Ortodoxii.

Dorința cea mai arzătoare în anul ce vine este de a pune în funcțiune așezământul social, spre a împlini măcar

în parte cerințele social-filantropice ale parohiei noastre.

Cu aceste gânduri pășim în noul an, mulțumind atât celor 11% care și-au achitat contribuția benevolă pentru susținerea activității misionare a bisericii, cât și celor care cu bănușul lor au sprijinit acțiunile bisericii noastre. Dumnezeu să le respătească așa cum știe El, boierește!

Primiți de la noi alese urări de bine și tradiționalul „La mulți ani!”, iar pentru neîmplinirile din acest an iertați-ne, iar noi promitem că nu vom pregeta și în anul care vine să ne facem cu sfințenie datorii. ❖

Părintele Dinu

VIATA SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

Personalitate polivalentă, Sfântul Vasile a excelat în toate activitățile pe care le-a întreprins.

A fost un preot de excepție, mare liturghisitor și prieten de nădejde, pedagog de clasă și organizator înăscut, teolog profund și un adevărat om de știință.

A înființat nenumărate instituții de asistență socială.

Sfântul Vasile s-a născut în Cezareea Capadociei prin anul 330 într-o familie care a dat mulți sfinți. Tatăl său era retorul Vasile, iar mama sa se numea Emilia. Bunica din partea tatălui, Macrina cea Bătrână, fusese ucenică a Sfântului Grigorie Taumaturgul, și avusese de suferit în timpul persecuțiilor lui Dioclețian (284-305).

Familie numeroasă, cu zece copii, dintre care trei vor fi episcopi: Vasile, Grigorie de Nyssa, Petru de Sevasta, cinci vor fi monahi, cei trei dinainte, și Naucrati și Macrina cea Tânără. Șase sfinți în familie: Sfânta Macrina cea Bătrână, Sfânta Emilia, Sfântul Vasile, Sfântul Grigorie (de Nyssa), Sfântul Petru, Sfânta Macrina cea Tânără.

Așadar copiii au fost crescuți în duh creștin. Sfântul Vasile și-a continuat educația în școlile din Cezareea Capadociei, unde l-a cunoscut pe Sfântul Grigorie Teologul apoi în școlile din Constantinopol și, în fine, la Atena. A fost prieten cu Sfântul Grigorie de Nazianz. Viața lor studențească e model pentru teologii de totdeauna. Ei cunoșteau doar două drumuri: al școlii și al Bisericii.

Sfântul Vasile s-a întors în țară pe la anul 355, iar pentru că toată viața a avut parte de suferințe fizice, a învățat medicina.

Sfântul Vasile a primit Taina Sfântului Botez în anul 357. Face o primă împărțire a averii sale la săraci, apoi pleacă în călătorie în Egipt, Palestina, Celesiria și

Mesopotamia, pentru a întâlni renumiți asceți. La întoarcere înființează o mănăstire în Pont, pe malul râului Iris, organizată după criteriul obștei, și-l cheamă pentru a fi alături de el pe Sfântul Grigorie Teologul. Va îmbina munca manuală cu rugăciunea și cu râvna intelectuală. Aici scrie „Regulile vieții monahale” (Regulile mari și mici) și pune cu Sfântul Grigorie bazele „Filocaliei”.

Hirotonit preot de Episcopul Eusebiu, îi devine acestuia bun sfătuitor. În 368, cu prilejul unei mari foamete, Sfântul Vasile a organizat admirabil asistența socială și a făcut a doua împărțire a averii sale săracilor. În 370, murind episcopul Eusebiu, Sfântul Vasile a fost ales în locul acestuia. Reorganizează Biserica de sub jurisdicția sa. Sfântul Vasile se impune printr-o uriașă activitate dogmatică, pastorală și socială, susținând lupta Sfântului Atanasie cel Mare contra arienilor și apărând învățătura creștină niceeană.

Sfântul Vasile a fost un suflet mare, cu o minte laborioasă și exactă. A luptat pentru alinarea suferințelor celor mulți, nefăcând discriminare între oameni și credințele lor. A înființat instituții de asistență socială numite Vasiliade: azil ospătarie, casă pentru reeducarea fetelor alunecate, spital (și de leproși), școli tehnice.

Sfântul Vasile a împodobit serviciul divin cu Sfânta sa Liturghie, ce se săvârșește de zece ori în cursul anului bisericesc.

A fost pretutindeni prezent, i-a sprijinit moral și financiar pe tinerii cei mai dotați din școli, convins fiind că Biserica are nevoie de întăriri permanente pentru atingerea scopurilor ei divino-umane.

Toate acestea la un loc parcă nu întregesc portretul acestui ilustru bărbat al Bisericii. O muncă uriașă, desfășurată pe parcursul unei vieți relativ scurte, pentru că Sfântul Vasile a trecut la cele

veșnice pe 1 ianuarie 379, la doar 49 de ani, fiind numit încă de pe atunci cel Mare. Era cel Mare ca exponent al doctrinei creștine și ca autor de omilii folositoare de suflet, mai mare încă în viața practică, în rolul său de prelat al Bisericii și de om al faptelor.

Este cunoscută corespondența arhiepiscopului de Cezareea Capadociei cu Biserica din Scitia pentru a fi trimise în Asia Mică moaștele Sfântului Sava, care a fost înecat la 12 aprilie 373 de către goți în râul Museos, identificat cu râul Buzău.

Influența Sfântului Vasile cel Mare în monahismul românesc s-a făcut prin Sfântul Nicodim de la Tismana († 1406), iar mai târziu prin Paisie Velicikovski († 1794) ca și pe alte căi, astfel că viața monahală din Biserica Ortodoxă Română are un pronunțat caracter vasilian. Iar Patriarhia Ecumenică ridică, la 10 octombrie 1776, pe mitropoliții Ungrovlahiei la treapta de locțiitori ai Cezareei Capadociei, poate pentru că Biserica Ortodoxă Română a păstrat ideile creștine ale Sfântului Vasile cel Mare.

În Biserica Ortodoxă Română Sfântul Vasile cel Mare este unul dintre cei mai populari sfinți, opera sa constituind și astăzi un izvor bogat de învățăminte folositoare, iar exemplul vieții sale este unul dintre cele mai pilduitoare modele ale celor ce se nevoiesc pe calea desăvârșirii creștine. ❖

Poate că niciodată ca acum nu mi s-a părut mai potrivit să începem un an nou cu praznicul Sfântului Vasile cel Mare. Un sfânt printre sfinți, un teolog printre teologi, un păstor de suflete desăvârșit, dăruindu-se pe sine și averea sa pentru păstorirea și ajutorarea celor mulți, și mai ales a celor bolnavi, singuri, părăsiți de oameni, construind și întreținând spitale, leprozerii, azile, școli și multe altele.

Începiem un an greu pentru lume și pentru noi în general, plin de acte de violență, de accidente teribile, de răsturnări de guverne și de îngrijorătoarele valuri de refugiați din lumea arabă și musulmană. Orientul Mijlociu mai ales și Africa par a nu mai avea loc pentru cei ce de veacuri trăiesc acolo, având parcă toți, dintr-odată, o singură destinație: inima Europei. Poate suntem în pragul unor înlocuiri de civilizații, nu le-aș spune încă ciocniri, deși aceste civilizații, una europeană și creștină, cealaltă ne-europeană, cu greu pot conviețui una cu alta, se pot armoniza și integra într-o construcție occidentală. Căci fundamentele acestor civilizații sunt diferite, condițiile de dezvoltare culturale, sociale și economice sunt uneori antinomice. Țelul și sensul existenței pentru fiecare, valorile pe care le susțin, cutumele pe care le îmbrățișează, sunt diferite pentru fiecare civilizație.

Pe de altă parte, asistăm la desacralizarea și ieșirea din creștinism a tot mai multor oameni și popoare, ceasul Europei luând-o înapoi spre vremuri necreștine sau spre neant. Suntem astăzi la peste 200 de ani de la începerea luptei anticreștine, căci iluminismul nu a adus numai eliberare din chingile autorității medievale. Cu lozinca Revoluției franceze „Liberté, égalité, fraternité ou la mort” s-a experimentat prima eliminarea violentă din planul existențial a mii de episcopi, preoți, călugări și călugărițe. Au suprimat Biserica pentru a pune în locul ei cultul Ființei Supreme sau altele asemenea, parodiind serviciile liturgice și blasfemiind pe Dumnezeu.

De atunci lupta anticlericală ca mod de anihilare a Bisericii și creștinilor a devenit nelipsită din acțiunile oricărei dictaturi instaurate, mai ales a celor comuniste, dar nu numai. Europa își taie singură aripile, părăsind credința și luptând chiar împotriva ei. Pentru că de ea fie nu mai este nevoie, fie Biserica ne deranjează când ne pune în față principii de viață creștine și morale sănătoase.

Pentru că la noi Biserica a rămas ultima redută în apărarea identității de neam și credință, ea trebuie dărâmată sau cel puțin zdruncinată temeinic, și astfel

ÎNCEPUT DE AN NOU SUB AUSPICII VASILIE NE

se duce o luptă de ani de zile pentru decredibilizarea Bisericii. Este o luptă în primul rând anticlericală, căci „bate-voi păstorul și se vor împrăștia oile”, dar și de îndepărtare a creștinilor de Biserică. Iar anul acesta am avut parte chiar de două vârfuri vizibile ale acestei bătălii. Prima, scoaterea religiei din școli sau cel puțin limitarea accesului la ea. Din fericire, s-a reușit opusul, adică întărirea caracterului confesional al religiei în școli și conștientizarea părinților și tinerilor că suntem pe pragul de a ne întoarce la ateismul comunist. Mulți mai au memoria istoriei recente a României și a martirajului Bisericii și credinței. Iar al doilea vârf al manipulării și luptei anticlericale este transferarea vinovăției pentru accidentul de la clubul Colectiv și pentru criza și neajunsurile din această țară în spatele Bisericii și păstorul Ei, ca și cum Biserica ar fi la cârma țării, și nu guvernul și parlamentul. Seamănă izbitor propaganda și manipularea folosită cu cea din anii 40-50 ai secolului trecut, când elita economică, politică, intelectuală și clericală a acestei țări trebuia infierată și masele asmuțite împotriva ei, pentru a justifica epurarea inumană ce a urmat.

Și dacă am sfârșit anul cu un martir și apărător al creștinismului, Sfântul Arhidiacon Ștefan, începem cu cel care este un model pentru Biserică și toți cre-

dincioșii. Prin Sfântul Vasile cel Mare înțelegem și înțelepciunea Bisericii, dar și rolul ei în societate. Biserica Ortodoxă Română îl urmează întru totul pe acest mare sfânt, căci activitatea social-filantropică a Bisericii este extrem de bogată, cu sute de așezăminte sociale, de caritate, medicale, dar și cu mulți oameni ce beneficiază la nivelul miilor de parohii și mănăstiri din țară de ajutor material, medical sau de educație. Să nu uităm că școala a apărut în tinda bisericii, că tipografiile și răspândirea culturii au făcut parte din rostul Bisericii, iar bolnițele au fost primele spitale ale acestui neam.

Și să ne îndreptăm atenția spre noul an, care va fi în Biserica Ortodoxă Română anul omagial al educației religioase și al tineretului creștin ortodox, dar și anul comemorativ al Sfântului Ierarh martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericesti.

Vă urez ca în acest an să aveți parte de pace, în familie și în societate, să fiți înțelepți și luminați în credință și adevăr.

Redacția foii duminicale transmite un gând bun tuturor enoriașilor parohiei Șerban Vodă, „La mulți ani!”, și speră să vă fie alături în fiecare duminică din acest nou an cu multe lucruri interesante, de actualitate și mai ales de folos. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1 - 10 IANUARIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Vineri 1 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Tăierea Împrejur cea după Trup a Mântuitorului, Sfântul Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareii Capadociei (Anul Nou) Utrenia, Sfânta Liturghie
Duminică 3 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Botezului Domnului – Utrenia, Sf. Liturgie
Marti 5 ianuarie	07 ³⁰ -10 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Slujba de sfințire a Agheazmei Mari (Ajunul Botezului Domnului – Post)
Miercuri 6 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Botezul Domnului, Slujba de sfințire a Agheazmei Mari Utrenia, Sfânta Liturghie
Joi 7 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Soborul Sf. Proroc Ioan Botezătorul – Utrenia, Sfânta Liturgie
Vineri 8 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Sâmbătă 9 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Duminică 10 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Botezul Domnului – Utrenia, Sfânta Liturghie

LA BOBOTEAZĂ S-AU DESCHIS CERURILE

Mulți socoteau că Ioan este mai mare decât Iisus, pe de o parte pentru că Ioan trăise tot timpul în pustie, pentru că era fiu de arhiereu, pentru că purta o îmbrăcăminte ca aceea, pentru că-i chema pe toți la botez și pentru că s-a născut dintr-o femeie stearpă, iar pe de altă parte pentru că Iisus era născut de o fată sârmană - că nu era cunoscută încă de toți nașterea din Fecioară - pentru că locuise în casă, pentru că trăise la un loc cu toți oamenii, pentru că purta haine la fel cu toți ceilalți, îl socoteau mai mic decât Ioan și pentru că nu știau încă nimic de tainele mari ale lui Hristos.

S-a mai întâmplat apoi să mai fie și botezat de Ioan, fapt care le întărea și mai mult bănuiala, chiar dacă n-ar fi fost nici una din pricinile de mai sus. Gândeau, deci, că și Hristos este unul din cei mulți. Că își spuneau: „N-ar fi venit la botez odată cu toți oamenii, dacă n-ar fi fost ca unul din ei; Ioan este, deci, mai mare decât El și cu mult mai minunat”.

„Acesta este Fiul Meu cel iubit”

Prin urmare ca să nu mai stăpânească această părere în mintea multora, cerurile s-au deschis când S-a botezat Iisus, Duhul S-a pogorât și glas odată cu Duhul, propovăduind vrednicia Celui Unuia-Născut.

Dar pentru că glasul care a spus: „Acesta este Fiul Meu cel iubit” părea multora mai potrivit lui Ioan decât lui Iisus - căci glasul din cer n-a spus: „Acesta, care Se botează”, ci numai: „Acesta”, așa că fiecare din cei ce au auzit au bănuțat că glasul a fost mai degrabă despre cel ce botează decât despre cel botezat și din pricina vredniciei Botezătorului, dar și din pricina tuturor celor spuse - a venit Duhul în chip de porumbel, atrăgând glasul către Iisus și făcând tuturor cunoscut că „Acesta” a fost spus nu despre Ioan care boteza, ci despre Iisus care Se boteza.

De ce n-au crezut în Iisus de la început?

Dar cum se face, m-ar putea întreba cineva, că n-au crezut în Hristos odată ce s-au întâmplat acestea?

Și pe timpul lui Moise s-au făcut multe minuni, deși nu așa de mari; și după toate acele minuni: vocile, trâmbițele și fulgerele, iudeii și-au turnat vițelul de aur și s-au închinat idolului Beelfegor. Aceiași iudei, care au fost de față și au văzut învierea lui Lazăr, atât de puțin au crezut în Cel ce făcuse

minunea încât adeseori au încercat să-L omoare.

Deci dacă, văzând înaintea ochilor învierea morților, au fost atât de răi, pentru ce te mai minunezi că n-au primit glasul pogorât de sus? Când sufletul e lipsit de judecată și stricat și mai este stăpânit și de invidie, nu crede în minune; când, însă, e cu judecată, primește cu credință totul și n-are nevoie de minuni.

Nu spune, deci, că n-au crezut, ci caută altceva: dacă s-a făcut tot ce trebuia pentru a-i face să creadă. Acest fel de apărare l-a întrebuițat Dumnezeu prin profet, pentru a arăta că a făcut totul pentru a-i întoarce pe iudei. Astfel când iudeii erau pe cale de a pieri și aveau să fie dați celei mai grele pedepse, Dumnezeu spune prin profetul Isaia: „Ce trebuia să fac viei acesteia și n-am făcut?”, pentru ca nu cumva iudeii, din pricina răutății lor, să învinuiască purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

Același lucru caută-l și aici: Ce trebuia să se facă și nu s-a făcut? Și ori de câte ori e vorba de purtarea de grijă a lui Dumnezeu, folosește-te de acest fel de apărare față de cei care, încercând să o atace, fac vinovat pe Dumnezeu de răutățile multora.

Iată câte lucruri minunate s-au făcut la botez! Și acestea sunt numai începutul celor viitoare! Nu s-a deschis încă raiul, ci cerul se deschide!

Botezul Domnului - „Și după ce a fost botezat Iisus, îndată a ieșit din apă și iată I s-au deschis cerurile”. Pentru ce s-au deschis cerurile?

Și la botezul tău s-au deschis cerurile

Ca să afli că și la botezul tău s-au deschis cerurile, ca Dumnezeu să te cheme spre patria cea de sus și să te înduplece să n-ai nimic comun cu pământul. Iar dacă n-ai văzut, nu fi necredincios! La începuturile creștinismului s-au arătat totdeauna înfățișări văzute ale lucrurilor mai presus de fire și duhovnicești precum și semne ca acestea, din pricina celor care erau mai puțin pricepuți, care aveau nevoie de înfățișări văzute și care nu puteau avea nici o înțelegere pentru cele nemateriale, ci îi uimeau numai cele văzute.

S-au făcut acestea, odată și la început, pentru ca să crezi, chiar dacă mai târziu nu s-au mai făcut minuni. Pe timpul apostolilor s-a făcut sunet de suflare de vânt ce vine repede și s-au arătat înfățișări de limbi de foc; dar nu pentru apostoli, ci pentru iudeii care erau atunci de față. Chiar dacă acum nu se mai fac semne văzute, totuși credem în cele ce s-au arătat odată.

Atunci la botez s-a arătat și porumbelul ca să arate, ca și cum ar fi arătat cu degetul, celor de față și lui Ioan pe Fiul lui Dumnezeu. Dar nu numai pentru aceasta, ci ca să afli și tu că vine Duhul și peste tine când te botezi.

Noi, deci, n-avem nevoie de înfățișare văzută, deoarece credința noastră ține loc de minuni. Că n-au nevoie de minuni credincioșii, ci necredincioșii. ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvânt la Botezul Domnului - text parțial (Interstitiurile ne aparțin - n.r.)